

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/85/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712010136
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ecker
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3712010136.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Eckera a členov senátu JUDr. Jozefa Mészároša a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci obžalovaného A. F., nar. XX.XX.XXXX v R., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/, c/ Tr.zák. s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. októbra 2013, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 1T/37/2012 zo dňa 29.05.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného A. F. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný A. F. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/, c/ Tr.zák. s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že hoci bol ako otec dvoch maloletých detí F., Y., nar. X.X.XXXX a Q., nar. X.X.XXXX, obidve študentky strednej školy, povinný podľa Zákona o rodine prispievať na ich výživu najskôr po 46,46 € mesačne, spolu na obe deti, na základe rozsudku Okresného súdu Pov. Bystrica, sp. zn. 5C 980/96 zo dňa 1.4.1997, právoplatného dňom 24.4.1997, neskôr po 53,10 € mesačne, počnúc mesiacom februárom 2009, na základe rozsudku toho istého súdu, sp. zn. 10P 72/2008 zo dňa 17.12.2008, právoplatného dňom 14.2.2009, vždy do 15. dňa v mesiaci, do rúk matky detí H. F., nar. XX.X.XXXX, bytom R., Ul. X.mája č. XXX/XX, túto povinnosť neplnil ani v mieste bydliska detí, ani na inom mieste a úmyselne sa jej vyhýbal tak, že najskôr nikde nepracoval, potom bol zamestnaný v s. r. o. Losstav Streženice, od 17.9.2008 do 7.4.2009, ale zo zárobku pravidelne neprispieval na výživu detí, neskôr nebol opäť nikde riadne zamestnaný, na príslušnom úrade práce evidovaný nebol, dávky sociálneho charakteru nepoberal, ani nepodnikal, prostriedky na vlastnú obživu si zabezpečoval len formou brigád a z nich občas zaplatil z titulu výživného určitú čiastku, čím mu za obdobie od januára 2008 najmenej do konca mája 2013 vznikol dlh na výživnom vo výške 2.396,87 €, lebo časť dlhu uhradil, tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Pov. Bystrica sp. zn. 1T/85/2006 zo dňa 27.4.2006 právoplatného dňom 11.5.2006 uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní jedného roka, pre výkon ktorého bol zaradený do NVÚ s minimálnym stupňom stráženia, pričom trest vykonal dňa 30.5.2007.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr.zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j/, l/ Tr.zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody na 24 mesiacov, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku zahlásil do zápisnice do hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný ihneď po vyhlásení rozsudku, čo do výroku o treste s tým, že vinu uznáva a zároveň bol poučený o tom, že musí odvolanie písomne odôvodniť. Obžalovaný zahlásené odvolanie písomne neodôvodnil.

Za splnenia všetkých procesných podmienok krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko v záložnej uloženej lehote upovedomenie prostredníctvom pošty neprevzal, čo súd podľa zákona považuje za vykázané doručenie.

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí poškodená H. F. uviedla, že obžalovaný od vyhlásenia rozsudku žiadne výživné neuhradil a ani neuhrádza.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní, tak aj súdu prvého stupňa, v tomto smere neboli v odvolaní vytýkané žiadne chyby a ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

K výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd uvádza, že tento výrok nebol odvolaním napadnutý, preto odvolací súd nepreskúmaval konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku, ani výrok rozsudku vo vzťahu k vine obžalovaného, ako i právnej kvalifikácie.

Vo vzťahu k výroku o treste odvolací súd zistil, že okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, vychádzal zo všetkých zásad určených na ukladanie trestu podľa § 34 ods. 1, 4 Tr.zák., pričom sledoval účel uloženého trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Neopomenuteľnou súčasťou určenia druhu trestu a jeho výmery bolo prihliadnuť na spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Na všetky tieto skutočnosti okresný súd prihliadal a obžalovanému potom podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr.zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j/, l/ Tr.zák. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov, na výkon ktorého trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Krajský súd uložený trest obžalovanému považuje za správny a zákonný, zodpovedajúci všetkým kritériám a zásadám pre ukladanie trestov, pričom zvyrazňuje, že obžalovaný bol pre trestný čin zanedbania povinnej výživy doposiaľ štyrikrát súdne trestaný.

Odvolací súd, keďže nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného A. F. ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.